

[H. P. Hansen.]

har. Men her har man altsaa været enig om, at de burde have Godtgørelse for deres kommunale Arbejde. Hvad der er sket med Hensyn til Sogneraadformændene, er det samme, der nu foreslaas skal ske for Udvalgsformændene. Udviklingen gaar frem ogsaa paa dette Omraade; jeg kan ikke se, det vil medføre nogen Revolution, selv om man gaar til at lønne Udvalgsformændene. Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven var ogsaa betænkelig, hvis man skulde komme dertil, at kun den mere velhavende kunde tage Sæde i et saadant Udvalg som Formand. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i det betænkelige ved noget saadant, og naar vi begge deler den Opfattelse, tror jeg ogsaa, vi kan enes om en Bestemmelse, hvorved det muliggøres for andre end Velhaverne at være Medlemmer af et saadant Udvalg og ogsaa at belæde Formandspladsen.

Kommunalbestyrelsen kan bestemme Udvalgets Størrelse: har det været paa 3 Medlemmer før, kan man udvide det til 5 eller 7, ligesom man vil, og saa kan der nedsættes Underudvalg. Men hertil kommer endelig det, som jeg ogsaa nævnte i min første Tale, og som jeg gerne vil understrege, ogsaa overfor det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, at her er Lejlighed til for Udvalg og Kommunalbestyrelse at knytte de interesserede Mænd og Kvinder til sig, som paa de forskellige Omraader har gjort et stort, dygtigt og uegennyttigt Arbejde; der er fremdeles Lejlighed til at gøre Brug af denne værdifulde Arbejdskraft, og jeg gaar ud fra, at alle de sociale Udvalg og alle Kommunalbestyrelser vil vide at benytte den Anvisning, som Loven her giver til at knytte denne Medhjælp til sig.

Der vil ved at samle Sagerne i dette enkelte Udvalg blive mere Fasthed i Afgørelserne af disse Sager, og jeg gentager, at jeg anser det ikke for uoverkommeligt at udføre Arbejdet.

Man har fra alle Sider været inde paa Spørgsmaalet om Forsørgelseskommunens Ophævelse og har rost denne Ophævelse, har anerkendt den, det er den rigtige Vej at gaa, det vil give mindre Arbejde. Og selv om nu forskellige ærede Medlemmer, ogsaa Kommunalrepræsentanter, vil sige:

Ja, men det er nu ikke saa overordentlig meget, der vil spares derved, saa kan man ikke fastholde denne Udtalelse. Det er et stort Arbejde, der vil spares, ikke alene ved, at man nu fritages for at konstatere, hvor den paagældendes Forsørgelseskommune egentlig er, hvilket Arbejde i mangfoldige Tilfælde har været overordentlig besværligt, men ogsaa derved, at ved selve Opgørelsen bliver Arbejdet betydeligt lettere. Nu er der Mellemregning med en Række Kommuner; der skal føres et større Bogholderi efter den nugældende Ordning, end det vil være nødvendigt, naar Forsørgelseskommunen forsvinder, og man kun faar Staten og Refusionsforbundet at henvende sig til, eller rettere kun Staten, idet Staten ogsaa ordner, hvad der er at ordne mellem den enkelte Kommune og Refusionsforbundet. Og saa er der endelig den store Ting, som ogsaa er erkendt fra flere Sider; bl. a. af det ærede Medlem Hr. Krag, saa vidt jeg erindrer, at derved vil man kunne hindre en uberettiget Overvæltning af Udgifterne til en Kommune. Det anser jeg ogsaa for at være en overordentlig stor Fordel.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven var bange for, at det kommunale Selvstyre skulde forsvinde, naar vi kom ind under den Lov, som her er foreslaaet. Jeg glæder mig over, at de Konservative er saa omsorgsfulde for, at det kommunale Selvstyre bevares. I saa Henseende er der heller ingen Uenighed mellem det ærede Medlem og mig. Er der ikke andet, der skiller os vedrørende dette Lovforslag, saa skal vi nok blive enige. Jeg ønsker ogsaa i størst mulig Udstrækning at være med til at hævde det kommunale Selvstyre, men jeg kan ikke se, at det foreliggende Lovforslag i mindste Maade gør Indgreb i det Selvstyre, som nu findes. Man kunde maaske sige, at vi skal udvide det kommunale Selvstyre, og jeg erkender, at det er et Spørgsmaal, som vi kan forhandle om i Udvalget, og her — det gentager jeg — er jeg villig til at gaa langt med det ærede Medlem.

Det ærede Medlem siger, at Udvalget bindes af Loven, for Loven skal vel følges. Ja, naturligvis, det ærede Medlem kan jo ikke være i Tvivl om, at Loven skal følges, og det ærede Medlem kan da